

УДК369.371.2

О.М. Третяк¹, А.В. Пекарський², П.В. Андрійшин²¹Інститут рибного господарства УААН, м. Київ; ²ВАТ “Сумирибгосп”, м. Суми

ПІДРОЩУВАННЯ ЛИЧИНОК ВЕСЛОНОСА В ПЛАВУЧИХ САЖАЛКАХ

В експериментах з підрощування личинок веслоноса, проведених у першій декаді травня 2001 р. на базі рибцеку “Суми” ВАТ “Сумирибгосп”, використовували плавучі сажалки об'ємом 1 м³ (1,5х1х0,7 м), виготовлені з капронового сита з розміром вічка 0,7-0,8 мм. Сажалки розміщували в спеціально підготовленому ставу площею 0,8 га на плавучих дерев'яних рамках, закріплених у прибережній зоні на глибині 1,2-1,3 м. З метою розсіювання прямого сонячного проміння, зверху сажалки (на 2/3 площі) вкривали марлевими кришками.

Вільних ембріонів веслоноса (2,5 тис.екз.) у віці 5-6 діб (середня довжина 14,2 мм, середня маса 16,1 мг) перевезли автотранспортом з рибгоспу “Гірський Тікич” (ВАТ “Черкасирибгосп”) у герметично закритому поліетиленовому пакеті об'ємом 30 л на 1/2 заповненому водою та киснем. Транспортування (8 годин) за температури води 19⁰С пройшло з 100% виживанням передличинок.

Щільність посадки вільних ембріонів в сажалках становила 1,2-1,3 тис.екз./м³. Перехід личинок на змішане живлення визначали візуальною за виходом з кишечника пігментної пробки. Годівлю розпочинали за її відсутності (у 10-15% личинок) на наступну добу після перевезення. Добовий раціон поступово збільшували з 10-15 до 30-40%. Личинок годували живими зоопланктонними організмами (переважно гіллястовусими рачками), відфільтрованими через капронове сито № 22-25. Біомасу кормових зоопланктерів в сажалках постійно підтримували на рівні не менше 8-10 мг/л.

Температура води в період підрощування личинок коливалась в межах 13-19⁰С. Вміст розчиненого у воді кисню змінювався в межах 4,5-6,7 мг/л.

Після 7-добового підрощування середня маса личинок збільшилась до 31,5 мг, виживання їх — близько 80%. На ріст личинок не могло негативно вплинути зниження температури води за межі сприятливих величин в останні три дні підрощування.

УДК 576.8 (28):639.311

М.І. Хижняк

Інститут рибного господарства УААН

МІКРОБІОЛОГІЧНИЙ РЕЖИМ ЕКСПЛУАТОВАНОГО РЕАБІЛІТОВАНОГО СТАВУ

Внаслідок аварії на Чорнобильській аварії перестали існувати рибні господарства потужністю 5.2 тис.т рибопродукції щорічно. За час, що минув після аварії, радіаційна ситуація на територіях ряду ставів покращилась і склались передумови для реабілітації деяких ставів. В результаті проведення спеціальних досліджень Інститутом рибного господарства УААН та Інститутом гідробіології НАНУ зроблено експертний висновок щодо можливості ведення меліоративних та рибоводних робіт на ставу площею 600 га ладижицької ділянки Іванківського рибкомбінату с.Теремці. Одним із перспективних напрямків використання реабілітованих ставів є вирощування в них рибопосадкового матеріалу для зариблення водосховищ [1]. Джерелом водопостачання даного ставу є дніпровський відріг Київського водосховища. За літературними джерелами відомо, що гідрохімічні характеристики Київського водосховища суттєвого впливу від аварії на ЧАЕС не понесли [2].

Мікробіологічні дослідження ставів, які знаходяться на території рибних господарств, що зазнали радіоактивного забруднення від аварії на ЧАЕС, раніше не проводились.

Методика досліджень

Дослідження проводили в вегетаційному періоді 1998 р. у реабілітованому ставу, площею 600 га, середньою глибиною 1.2м, який використовувався як вирощувальний став другого порядку. Водопостачання ставу примусове. Став зариблений наприкінці квітня — на початку травня річниками